

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; deze behoudt zich het recht voor, de stukken te bekorten)

HUIDHEMANGIOMEN BIJ KINDEREN

Met belangstelling heb ik kennis genomen van de mededeling van collega DE HEER (1970). Ik kan er geen verstandig woord over zeggen. Men zal zich kritisch moeten opstellen en tegen elkaar moeten afwegen wat het reële effect is en hoe dit staat ten opzichte van de behandeling met corticosteroiden. Het is niet aan mij, de bezwaren van niet geheel gemotiveerd corticosteroidgebruik naar voren te brengen.

Literatuur: HEER, J. L. DE (1970) *Ned. T. Geneesk.* 114, 1187.

A. J. C. HUFFSTADT

ESTHETISCHE NEUSREDUCTIES

Zoals onlangs uit een discussie in dit *Tijdschrift* is gebleken, kunnen er nog steeds belangrijke verschillen in de opvatting bestaan tussen de plastisch chirurg enerzijds en de neusarts anderzijds, wanneer het gaat om correcties van de uitwendige neus.

In het antwoord van de plastisch chirurg MOLENAAR (1970) aan de rinoloog VAN DISHOECK (1970) komt duidelijk tot uiting waar zich in dit geval de kloof bevindt: „De functionele problematiek is een geheel andere en heeft met het soort patiënten waarover gesproken werd, niets te maken.”

In de huidige rinologie bestaat het streven, meer dan voorheen de bestaande kennis betreffende de relatie tussen vorm en functie van de neus ook bij de therapie in rekening te brengen. Het is bekend dat luchtstroom, neusweerstand en andere aspecten van de neusfunctie mede afhankelijk zijn van de vorm van de uitwendige neus. De stand en de vorm van de nares, de nasolabiale hoek, de columella, de hoogte en breedte van de kraakbenige en benige piramide oefenen alle hun invloed uit. Om deze reden zullen de esthetisch mooi geslaagde operaties die collega MOLENAAR in zijn figuur 1 en 4 toont, dan ook tot veranderingen in o.a. de neusdoorstroming en neusweerstand hebben geleid. Vaak blijven deze onopgemerkt omdat ze daarvoor te gering zijn. Dit is echter lang niet altijd het geval. Afgezien van het bovenstaande wordt de nauwe relatie tussen vorm en functie van de neus ook in het artikel van Dr. MOLENAAR zelf geïllustreerd bij de derde patiënte, die immers behalve uitwendige deformatie een aanzienlijke luxatie van het caudale septumeinde (niet van de columella) naar links bezat.

Wegens deze nauwe relatie kunnen de rinologen het ook niet eens zijn met de suggestie van Dr. MOLENAAR, uitwendige neus en septum na elkaar te opereren (1e alinea 2e kolom bl. 806). Ons inziens moeten wij er in ons handelen naar streven, de uitwendige neus zoveel mogelijk te beschouwen als een orgaan dat bij de inwendige neus behoort.

Literatuur: DISHOECK, E. A. VAN (1970) *Ned. T. Geneesk.* 114, 1111. — HUIZING, E. H. (1965) *Betekenis en functies van de neus*. Openbare les Leiden. — MOLENAAR, A. (1970) *Ned. T. Geneesk.* 114, 1111. — MOLENAAR, A. en R. D. RHODES (1970) *Esthetische neusreducties*. *Ned. T. Geneesk.* 114, 804. — SEDEE, G. A. (1969) *Stroming en weerstand*. Openbare les Utrecht.

Leiden, 13 juli 1970

E. H. HUIZING

Wanneer er al een kloof bestaat tussen neusartsen (een nieuw specialisme?) en plastisch chirurgen, zullen alle pogingen in het werk gesteld moeten worden deze te overbruggen. Ik heb de eer gehad, opgeleid te zijn door een plastisch chirurg die van oorsprong K.N.O.-arts was, dus zeker aandacht had voor de neus als functioneel orgaan. Evenals collega VAN DISHOECK gaat collega HUIZING ervanuit dat ik niet op de hoogte ben met de functionele neusproblematiek. Wat dat betreft, kan ik hem naar mijn antwoord aan collega VAN DISHOECK verwijzen.

De voortreffelijke samenwerking en begrip die in Arnhem bestaat tussen K.N.O.-artsen en plastisch chirurgen, moet, gezien de generaliserende opmerkingen van collega HUIZING, een lokaal voorrecht zijn, waar wij dan ook buitengewoon trots op zijn.

Om verder misverstand te voorkomen gaarne twee aantekeningen. De gebogen columella bij patiënte drie (fig. 3) was het gevolg van een geluxeerd caudaal septum. Dat blijkt trouwens duidelijk uit de behandeling, in de tekst vermeld. Hier werd een septumplastiek („swinging-door”) verricht. In de tweede plaats adviseer ik nogmaals met klem, eerst een neusreductie te verrichten en daarna (eventueel in dezelfde zitting) een septumplastiek. Een goede functie is uiterst belangrijk, maar een zadelneus neemt de patiënt (terecht) niet op de koop toe.

Arnhem, 22 juli 1970

A. MOLENAAR

BLADVULLING

EEN EEUW GELEDEN

— „De hoofdredacteur van het bekende weekblad *The Lancet* Dr. J. J. G. Wakley vereenigde op 5 October 1.1. zijn mede-redacteuren en voornaamste medewerkers, ten einde het 50-jarig bestaan van het op 5 October 1823 door zijn vader, destijds parlamentslid voor Finsbury en coroner voor Middlesex, opgerichte weekblad, door een feestmaal te herdenken. In het nummer van 11 October worden door den redacteur eenige regels aan de geschiedenis van het ontstaan van het blad en aan zijne tegenwoordige betekenis gewijd. In het begin zijner wording, toen de voornaamste rangen aan de grotere hospitalen als het ware „the actual properties of cliques or families” schenen te zijn en de publicatie van wat er op klinisch gebied belangrijk voorviel, zoowel als de kritiek van het doen of laten van hem, die als hoofd der kliniek werkzaam was, als eene vermetele en ongekenne innovatie beschouwd werd, had het blad eene krachtige tegenwerking, welke eerst door de publicatie der lessen van Astley Cooper voor goed gebroken werd, te kampen. Eerst in latere dagen, toen de overtuiging veld won, dat de klinische waarneming tot het bezit van iederen deskundige behoorde, begon het tijdschrift eene algemeene achting te genieten en verkreeg het langzamerhand het regt zich als een zelfstandig orgaan te uiten en als een krachtige „pioneer of sanitary and social reform” op te treden. In onze dagen mag *the Lancet* zoowel door zijn regelmatige mededeeling der klinische ervaring van de Londensche celebriteiten als door zijne kritiek aan de maatregelen der openbare hygiëne en der op dat onderwerp gemaakte of ontworpen staatswetten als eene der voortreffelijkste periodieke geschriften gelden.” (Berigten. Buitenland (1873) *Ned. T. Geneesk.* I, 591.)